

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. listopadu 2016 samosoudcem Mgr. Markem Stachem **t a k t o :**

Obžalovaná

xxx,

nar. xxx v xxx, nezaměstnaná, bytem xxx,

j e v i n n a ,

že

v přesně nezjištěné dny v období od měsíce května 2016 do 15. 7. 2016 v xxx, okr. xxx, na xxx, jednak během návštěv v bytě u babičky xxx, převážně však v době, kdy její babička nebyla doma a bez jejího vědomí, když do bytu vnikala pomocí náhradního klíče, který si opatřila bez vědomí a souhlasu babičky, z koženkové taštičky uložené různě v bytě postupně odcizila celkem částku 53.000 Kč a dále dne 14. 7. 2016 z peněženky v předsíni částku 500 Kč, čímž xxx způsobila celkem škodu ve výši 53.500 Kč,

t e d y

jednak
neoprávněně vnikla do obydlí jiného, a překonala při činu překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

jednak
přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila, čin spáchala vloupáním, a způsobila
činem větší škodu,

č í m ž s p á c h a l a

jednak
přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

jednak
přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému
trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon
trestu **podmínečně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků a 4 (čtyř) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozené
xxx, nar. xxx, trvale bytem xxx, částku **53.500 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaná
xxx jednala způsobem podrobně popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku.
Takovýto skutkový stav byl zjištěn provedenými důkazy a jejich posouzením samostatně i ve
vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu, konkrétně čtením protokolu o
výslechu obžalované xxx z přípravného řízení, výslechem svědkyně xxx, jakož i z listinných
důkazů.

Obžalovaná xxx, přestože byla k hlavnímu líčení včas a řádně předvolána, se k tomuto bez
omluvy či vysvětlení nedostavila a vzhledem k tomu, jakož i s přihlédnutím k důkazní situaci,
která umožňuje konání hlavního líčení i vynesení rozhodnutí bez osobní účasti obžalované,
rozhodl soud v souladu s ustanovením § 202 odst. 2 trestního řádu o konání hlavního líčení
v nepřítomnosti obžalované xxx. Podle § 314d odst. 2 a § 207 odst. 2 trestního řádu pak byl u
hlavního líčení čten protokol o výslechu obžalované xxx z přípravného řízení v procesním
postavení podezřelého. Tehdy se obžalovaná k činu zcela doznala a podrobně popsala, jak
přišla ke klíčům od bytu své babičky xxx, i jak této postupně odcizovala finanční prostředky
jednak v době, kdy poškozená xxx byla v bytě, tedy při návštěvách a jednak ve většině
případů v období, kdy poškozená byla mimo bydliště, kdy za pomoci získaných klíčů
obžalovaná do bytu poškozené bez jejího vědomí vstupovala. Podle obžalované může
souhlasit částka 53.500 Kč, kterou poškozené postupně odcizila, z těchto finančních
prostředků jí ničeho nevrátila.

Svědkyně a zároveň poškozená xxx u hlavního líčení popsala, jak měla v místě svého bydliště
uloženy peníze, které byly určeny mimo jiné i na úhradu nákladů pohřbu její matky, která v té
době již byla ve špatném zdravotním stavu a velmi vysokého věku. Podle svědkyně

obžalovaná věděla, kde má svědkyně peníze uloženy, následně se svědkyni postupně začaly peníze ztrácet, z toho důvodu se svědkyně snažila měnit místo uložení peněz, nicméně i přesto finanční hotovost dále mizela. Svědkyně uvedla, že pojala podezření na obžalovanou, protože nikdo jiný do jejího bydliště neměl přístup a nechodil zde, kromě její pečovatelky, která by však podle svědkyně peníze neodcizila. Podle svědkyně přímo obžalované sdělila, že jde o peníze na pohřeb její matky a že jí tyto nemá brát, načež však obžalovaná popřela jakékoliv zcizování peněz s tím, že to snad měla odcizit nějaká její kamarádka. Následně svědkyni navštívily dvě kamarádky obžalované, které jí přímo sdělily, že ví o tom, že jí obžalovaná krade peníze. Postupně jí takto bylo odcizeno celkem 53.500 Kč, když pak svědkyni zemřela matka, musela si na její pohřeb peníze půjčit od své známé, což jí nyní musí splácet. Sama obžalovaná se poté, co celou věc začala řešit policie, svědkyni přiznala, do dnešního dne se jí však ani neomluvila, ani nevrátila nic z odcizených peněz.

V rámci hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Ve spise je založeno písemné prohlášení xxx ze dne 6. 6. 2015 ohledně toho, že ukládá finanční hotovost své matky v částce 35.000 Kč a rovněž pro svou osobu v částce 20.000 Kč u své kamarádky. Podle pokladního dokladu České spořitelny a.s. byla dne 13. 11. 2015 vybrána finanční hotovost ve výši 35.000 Kč. Nepodepsané a anonymní ručně psané vyjádření datované k 20. 7. 2016 uvádí, že xxx bere peníze své babičce, o čemž ví autorka prohlášení a její kamarádky. Podle dalšího potvrzení ohledně úschovy peněz poškozené u svých známých jsou zřejmé částky, které měla poškozená uloženy, i které si následně vybrala s tím, že k 12. 11. 2015 si poškozená vybrala do své úschovy částku 54.000 Kč. Vzhledem k místu činu je pak zřejmý z protokolu o ohledání místa činu doplněného o fotodokumentaci. Podle písemností souvisejících s vydáním a vrácením věci byl od obžalované zajištěn klíč od bytu poškozené xxx a tento byl následně vrácen poškozené.

Přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do obydlí jiného nebo tam neoprávněně setrvá a užije při činu násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí, nebo překoná překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí. Přečinu krádeže se pak podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, čin spáchá vloupáním a způsobí takovým činem větší škodu. Vloupáním je nutno podle § 121 trestního zákoníku rozumět vniknutí do uzavřeného prostoru lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly, větší škodou je pak nutno podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku rozumět škodu ve výši nejméně 50.000 Kč.

Obžalovaná xxx se již v přípravném řízení ke skutku zcela doznala a popsala, jak si neoprávněně opatřila klíč od bytu své babičky, poškozené xxx, i jak do tohoto, povětšinou bez jejího vědomí, vstupovala a postupně odcizovala finanční hotovost v celkové částce 53.500 Kč. Doznání obžalované je pak v souladu s výpovědí svědkyně xxx, jakož i se shora rozepsanými listinnými důkazy a není tedy proč o jeho pravdivosti či úplnosti pochybovat. Z provedeného dokazování tedy vyplývá, že obžalovaná poté, co si neoprávněně opatřila klíč od bytu poškozené xxx, po překonání uzamčení prostřednictvím tohoto klíče a tedy po překonání překážky, jejímž účelem je zabránit vniknutí, vnikala bez vědomí a souhlasu poškozené do jejího obydlí, čímž naplnila znaky přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Dále obžalovaná tím, že po nedovoleném překonání uzamčení a tedy vloupáním vnikala do bytu poškozené a odcizovala zde finanční hotovost, naplnila znaky přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, zároveň pokud postupně odcizila finanční hotovost v celkové částce 53.500 Kč tak, že se této z bydliště poškozené zmocňovala, naplnila znaky přečinu krádeže i podle § 205 odst. 3 trestního

zákoníku, když odcizená hotovost ve svém souhrnu již přesáhla hranici větší škody. Obou výše uvedených přečinů se obžalovaná dopustila pokračujícím jednáním ve smyslu § 116 trestního zákoníku a ve vzájemném souběhu.

V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalované porušen a kterým je jednak zájem na ochraně nedotknutelnosti lidského obydlí a jednak na ochraně cizího majetku. Soud rovněž hodnotil způsob provedení činu, přičemž mírně k tíži obžalované bylo nutno připočítat, že se tohoto dopustila pokračujícím jednáním a svým jednáním naplnila znaky dvou různých trestných činů. K tíži obžalované soud připočetl rovněž skutečnost, že čin spáchala ke škodě osoby vyššího věku a navíc vůči své vlastní babičce, a to průběžně i přesto, že jí tato žádala, aby svého jednání zanechala a vysvětlila ji, že finanční prostředky potřebuje k úhradě pohřbu své matky, přičemž obžalovaná i přesto ve svém jednání pokračovala a způsobila poškozené kromě ztráty finančních prostředků i nemalé problémy v tom směru, že poškozená nakonec neměla dostatek finančních prostředků na pohřeb své matky a tyto si musela půjčovat. Na druhou stranu spíše již ku prospěchu obžalované soud vyhodnotil její relativně nízký věk, v případě přečinu dle § 178 trestního zákoníku rovněž skutečnost, že v době, kdy byla poškozená ve svém bydlišti, mohla jí obžalovaná navštěvovat a vzhledem k tomu, že byly blízká rodina, nebyl zásah do soukromí poškozené tak razantní, jako by byl v případě, že by do jejího bydliště vnikala cizí osoba. Určitou mírnou polehčující okolností je pak rovněž skutečnost, že hranice větší škody v případě přečinu dle § 205 trestního zákoníku byla překročena jen relativně těsně. K osobě obžalované soud zjistil, že se jedná o nezaměstnanou osobu vedenou v evidenci úřadu práce, která pobírá toliko dávky státní sociální podpory a v případě dávek pomoci v hmotné nouzi je vedena jen jako společně posuzovaná osoba. V opise rejstříku trestů nemá obžalovaná jediný záznam, z místa bydliště není k její osobě negativních poznatků.

Zejména s přihlédnutím k tomu, že je možno na obžalovanou pohlížet jako na osobu bezúhonnou, bylo možno v jejím případě volit ukládání mírného, výchovného trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu. Vzhledem k tomu, že byl trest ukládán za dva různé trestné činy, bylo nutno jej uložit podle pravidel pro ukládání trestu úhrnného podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. V případě přísnějšího přečinu podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku bylo možno uložit trest odnětí svobody v rozmezí od 1 do 5 roků, přičemž soud při vyhodnocení osoby obžalované, výše rozepsaných přitěžujících i polehčujících okolností vyhodnocených v rámci spáchání skutku i za současného přihlédnutí k výrazné polehčující okolnosti v podobě doznání obžalované, ukládal trest odnětí svobody na samé dolní hranici v trvání 1 roku, zároveň však ukládal zkušební dobu v trvání 2 roků a 6 měsíců, tedy zkušební dobu blízkou již středně dlouhému trvání tak, aby bylo možno nadále sledovat chování obžalované a tuto motivovat, aby se obdobného jednání do budoucna nedopouštěla, když se zjevně i nadále jedná o osobu s minimálními příjmy a tedy téměř bez finančních prostředků, která by z toho důvodu mohla opětovně inklinovat k majetkové trestné činnosti. Samotná zkušební doba počíná běžet právní mocí tohoto rozhodnutí a po celou dobu jejího trvání bude sledováno, zda obžalovaná vede řádný život. Pokud tak obžalovaná neučiní, bude rozhodnuto, a to případně ještě i v průběhu zkušební doby, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná.

K trestnímu řízení se jako poškozený s nárokem na náhradu škody připojila xxx s částkou 53.500 Kč. Vzhledem k tomu, že z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že poškozené skutečně vznikla škoda v plné uplatněné výši, i že tuto svou trestnou činností způsobila obžalovaná xxx, přiznal soud poškozené podle § 228 odst. 1 trestního řádu uplatněný nárok na náhradu škody vůči obžalované v jeho plné výši. Obžalovaná je tak od právní moci tohoto

rozsudku povinna na výzvu poškozené způsobenou škodu zcela uhradit, jinak se vystavuje riziku exekučního vymáhání dlužné částky.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Bruntál 23. listopadu 2016

Mgr. Marek Stach v.r.
-samosoudce-

za správnost vyhotovení:
D. Barabášová